



ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๒/ว ๒๓๖๕

ถึง สำนัก/กอง/ศูนย์/กลุ่ม/สถาบัน/สำนักงาน ในสังกัดกรมอนามัย

กองการเจ้าหน้าที่ขอส่งสำเนาประกาศกรมอนามัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ สายงานวิชาการสาธารณสุข ราย นางสาววนิดา ราชมัย ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๖๕ กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพวัยสูงอายุ ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดของประกาศดังกล่าวได้ที่ <https://person.anamai.moph.go.th/th>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ จะเป็นพระคุณ



กองการเจ้าหน้าที่

โทร.๐ ๒๕๙๐ ๔๐๘๗

(สำเนา)

ประกาศกรมอนามัย

เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
(สายงานวิชาการสาธารณสุข)

ด้วยกรมอนามัยได้คัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ สายงานวิชาการสาธารณสุข ราย นางสาววนิดา ราชมณี ตำแหน่งนักวิชาการ
สาธารณสุขปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๖๙ กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพวัยสูงอายุ ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี
ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ และหนังสือกรมอนามัย
ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๒/ว ๒๙๐๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ พร้อมด้วยชื่อผลงาน คำโครงเรื่อง และสัดส่วนของผลงาน
ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

หากมีผู้ต้องการทักท้วง ให้ทักท้วงภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ ถ้าพบว่าข้อเท็จจริงมีมูล
ให้คณะกรรมการประเมินบุคคลรายงานอธิบดีกรมอนามัย เพื่อดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๗.๓ /ว ๕
ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๒ แต่ถ้าตรวจสอบแล้ว มีหลักฐานว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต
ให้รายงานอธิบดีกรมอนามัยดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วงนั้น เพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ) อรรถพล แก้วสัมฤทธิ์

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

สำเนาถูกต้อง

ชาญสิทธิ์

(นายชาญสิทธิ์ โกคาร์ตันกุล)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

กรมอนามัย

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

รายละเอียดการคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ (สายงานวิชาการสาธารณสุข)
แบบท้ายประกาศกรมอนามัย ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับ ที่	ชื่อ/ตำแหน่ง/ส่วนราชการ	ประเมินเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง	ชื่อผลงาน	สัดส่วนของ ผลงาน	ข้อเสนอฯ เรื่อง	หมายเหตุ
๑	นางสาววนิดา ราชมี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๖๙ กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพวัยสูงอายุ ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย	ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๖๙ กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพวัยสูงอายุ ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการผลิตหกล้ม ของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖ ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๕ ผู้ร่วมจัดทำผลงาน ๑. นางทิพย์วรรณ จูมแพง ๒. นางสาวลลิตา สุกแสงปัญญา	๘๐% ๑๐% ๑๐%	คู่มือ/รูปแบบป้องกันการลัดตกหกล้ม ของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖	
	หมายเหตุ กรมอนามัยอนุมัติการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๖๙ เป็นระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ตามหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ สธ ๐๙๐๒.๐๓/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔					๑ ๒๕๖๕/๒๕๖๕



ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ก) ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. ชื่อผลงาน เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

ตุลาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๕

๓. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ ๘๐ %

๔. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

๔.๑ นางทิพย์วรรณ จุ่มแพง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ สัดส่วนของผลงาน ๑๐%

๔.๒ นางสาวลลิตา สุกแสงปัญญา นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สัดส่วนของผลงาน ๑๐%

๕. บทคัดย่อ

๕.๑ หลักการและเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ของเขตสุขภาพที่ ๖ มีแนวโน้มใกล้เคียงกับระดับประเทศ กล่าวคือ เขตสุขภาพที่ ๖ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓ พบสัดส่วนของจำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทุกปี ร้อยละ ๑๔.๒๘, ๑๔.๘๓ และ ๑๕.๓๗ ของประชากรทั้งหมด จากการคัดกรองภาวะเสี่ยง ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ พบว่า ผู้สูงอายุเขตสุขภาพที่ ๖ เสี่ยงต่อการหกล้มร้อยละ ๓.๕๔, ๓.๔๔ และ ๓.๑๑ และสถิติอัตราการเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตจากการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุได้ทวีความรุนแรงและมีแนวโน้มสูงขึ้น จากข้อมูลมรณบัตร ๖ ปีย้อนหลัง (๒๕๕๘-๒๕๖๒) ของกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข วิเคราะห์โดยกองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค เผยแพร่ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการพลัดตกหกล้ม (Woo-W๑๙) ในผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปต่อประชากรแสนคน ในระดับประเทศ พบร้อยละ ๑๑.๑, ๙.๐๐, ๑๐.๒, ๑๑.๗ และ ๑๑.๘๔ ตามลำดับ เขตสุขภาพที่ ๖ พบร้อยละ ๑๑.๔, ๙.๒, ๑๑.๓, ๑๐.๙ และ ๑๒.๘๒ ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราการเสียชีวิตจากการพลัดตกหกล้มของเขตสุขภาพที่ ๖ สูงกว่าระดับประเทศ การหกล้มของผู้สูงอายุในชุมชนเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่มีความสำคัญ เนื่องจากผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทั้งด้านจำนวนและอายุขัย ศูนย์อนามัยที่ ๖ ได้ตระหนักถึงปัญหาและจากผลกระทบที่กล่าวมา จึงมีความสนใจศึกษาถึงอุบัติการณ์การพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ และปัจจัยที่มีผลต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุในเขตสุขภาพ ที่ ๖ เพื่อนำผลการศึกษาไปวางแผนการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน หาแนวทางการป้องกันการพลัดตกหกล้ม และลดอัตราการเกิดการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุต่อไป

๕.๒ วัตถุประสงค์

๑. ศึกษาสถานการณ์การพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖

๒. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖

๕.๓ วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา/ขอบเขตงาน

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการหกล้มของผู้สูงอายุ โดยศึกษาในประชากรที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตสุขภาพที่ ๖ จำนวน ๔๕๐ คน เก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม ๒๕๖๒ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ Chi-Square และวิเคราะห์หาโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุโดยใช้การวิเคราะห์ Binary Logistic Regression

๕.๔ ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๘๐.๔ เพศชาย ร้อยละ ๑๙.๖ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ ๖๘.๔๕ ปี ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุตอนต้น (๖๐-๖๙ ปี) ร้อยละ ๖๓.๓ รองลงมา คือผู้สูงอายุตอนกลาง (๗๐-๗๙ ปี) ร้อยละ ๓๑.๖ และผู้สูงอายุตอนปลาย (๘๐ ปีขึ้นไป) ร้อยละ ๕.๑ ผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาหรือไม่ได้เรียน ร้อยละ ๗๗.๓ รองลงมาคือจบชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ ๑๖.๒ สถานภาพสมรส (อาศัยอยู่ด้วยกัน) ร้อยละ ๕๐.๔ รองลงมาคือเป็นหม้าย ร้อยละ ๓๒.๙ มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) เกินเกณฑ์, อ้วน, อ้วนมาก ร้อยละ ๖๖.๙ รองลงมาคือปกติ ร้อยละ ๓๐.๔ และผอม ร้อยละ ๒.๗ ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงาน ร้อยละ ๔๙.๖ รองลงมาคือ ทำสวน ทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๒๑.๑ สำหรับผู้หารายได้หลักของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นตัวผู้สูงอายุเอง ร้อยละ ๔๙.๖ รองลงมาคือบุตรหลาน ร้อยละ ๔๓.๓ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่าย ร้อยละ ๖๗.๖ ด้านการพักอาศัยพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบุตรหลาน ร้อยละ ๗๑.๖ รองลงมาคืออยู่ ๒ คน (สามี ภรรยา) ร้อยละ ๑๗.๘ เคยมีประวัติการพลัดตกหกล้มใน ๑ ปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๒๖.๙ เพศหญิงหกล้มมากกว่าเพศชาย ร้อยละ ๒๘.๒, ๒๑.๖ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการหกล้มในบ้าน ร้อยละ ๑๕.๘ และหกล้มนอกบ้าน ร้อยละ ๑๑.๗

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการหกล้มของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุมีดังนี้ ผู้สูงอายุที่มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) เกินเกณฑ์, อ้วน, อ้วนมาก มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีค่าดัชนีมวลกายผอมและปกติ ($\chi^2 = ๖.๔๕๒, p = .๐๔๐$) ผู้สูงอายุที่มีการใช้ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท ยาลดความดันโลหิตสูง มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่ใช้ยา ($\chi^2 = ๔.๘๖๕, p = .๐๒๗$) ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหว การเดิน มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่มีปัญหา ($\chi^2 = ๒๒.๒๕๕, p = .๐๐๐$) ผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านการได้ยิน มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่มีปัญหา ($\chi^2 = ๔.๓๕๒, p = .๐๓๗$) ผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณทางเดินของบ้านมีหินกรวดขรุขระ มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณทางเดินของบ้านไม่มีหินกรวดขรุขระ ($\chi^2 = ๔.๓๗๒, p = .๐๓๗$) ผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านสะสมของเก่า มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านไม่สะสมของเก่า ($\chi^2 = ๓.๘๙๑, p = .๐๔๙$) และผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านมีทางลาดชัน มีประวัติเคยหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านไม่มีทางลาดชัน ($\chi^2 = ๕.๐๙๔, p = .๐๒๔$)

เมื่อพิจารณาตัวแปรโอกาสเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ พบว่าผู้สูงอายุที่มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) เกินเกณฑ์, อ้วน, อ้วนมาก มีโอกาสเสี่ยงพลัดตกหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) ปกติ ๑.๘ เท่า (OR=๑.๘, ๙๕%CI=๑.๑-๓.๐) ผู้สูงอายุที่มีการใช้ยานอนหลับ ยากล่อมประสาท ยาลดความดันโลหิตสูง เป็นประจำมีโอกาสเสี่ยงพลัดตกหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่ได้ใช้ยา ๑.๖ เท่า (OR=๑.๖, ๙๕%CI=๑.๑-๒.๔) ผู้สูงอายุที่มีปัญหา ด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหว การเดิน มีโอกาสเสี่ยงพลัดตกหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่มีปัญหา ๒.๙ เท่า (OR=๒.๙, ๙๕%CI=๑.๘-๔.๗) ผู้สูงอายุที่มีปัญหาการได้ยิน มีโอกาสเสี่ยงพลัดตกหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่ไม่มีปัญหา ๑.๗ เท่า (OR=๑.๗, ๙๕%CI=๑.๐-๓.๐) และผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านมีทางลาดชัน มีโอกาสเสี่ยงพลัดตกหกล้มมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบบ้านไม่มีทางลาดชัน ๒.๘ เท่า (OR=๒.๘, ๙๕% CI=๑.๑-๗.๔)

๕.๕ การนำไปใช้ประโยชน์

เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการดูแลป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถดูแลตนเองได้

๕.๖ ความยุ่งยากในการดำเนินงาน/ปัญหา/อุปสรรค

๑. กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีจำนวนค่อนข้างน้อยเนื่องจากผู้ชายส่วนใหญ่ออกไปทำงานนอกบ้าน
๒. ผู้สูงอายุบางคนอ่านแบบสอบถามไม่ได้ เนื่องจากตัวอักษรขนาดเล็ก

๕.๗ ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์

๑. ควรศึกษารูปแบบการป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ
๒. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุในด้านอื่นๆ เช่น ด้านสุขภาพ ด้านอารมณ์ เป็นต้น

๕.๘ การเผยแพร่

เผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์ศูนย์อนามัยที่ ๖ และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)  ผู้รับการคัดเลือก

(นางสาววณิดา ราชมัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

วันที่ 15 / ก.พ. / ๖5

หมายเหตุ

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาต้องเป็นผลงานที่จัดทำสำเร็จมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี
๒. เมื่อได้รับอนุมัติตัวบุคคลแล้ว ให้ส่งผลงานประเมินตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ข้างต้น จะเปลี่ยนแปลงภายหลังไม่ได้
๓. ให้เสนอผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา อย่างน้อย ๑ เรื่อง ไม่เกิน ๓ เรื่อง
๔. รวมไม่เกิน ๑๕ หน้า และให้แนบเอกสารประกอบ (ถ้ามี)

ตอนที่ ๓ ผลงานที่ส่งประเมิน

(ข) ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการ เพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงในตำแหน่งที่คัดเลือกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑. ชื่อผลงาน เรื่อง

คู่มือ/ รูปแบบป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ เขตสุขภาพที่ ๖

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

มิถุนายน ๒๕๖๕ - พฤษภาคม ๒๕๖๖

๓. สรุปเค้าโครงเรื่อง

๓.๑ หลักการและเหตุผล

เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น การมองเห็นลดลง ความสามารถในการทรงตัวลดลง เดินเซ การเคลื่อนไหวลำบาก ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทรงตัวบกพร่อง การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อาจส่งผลให้เกิดการพลัดตกหกล้มได้ซึ่งผลคาดการณ์ปี พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีผู้สูงอายุพลัดตกหกล้ม ปีละประมาณ ๓,๐๓๐,๙๐๐ - ๕,๕๐๖,๐๐๐ คน เสียชีวิตจำนวน ๕,๗๐๐ - ๑๐,๔๐๐ คน (นิพา และคณะ, ๒๕๕๙) ปัญหาหกล้มในผู้สูงอายุมีอันตรายกว่าคนวัยอื่นหลายเท่าตัว และในผู้สูงอายุยังมีความเสี่ยงต่อการหกล้มได้ง่ายเนื่องจากความเสื่อมของร่างกาย ทำให้ร่างกายไม่แข็งแรงและทรงตัวได้ไม่ดี โดยในผู้ที่มีอายุ ๖๕ ปีขึ้นไปเสี่ยงต่อการหกล้ม ๒๘-๓๕% ส่วนในผู้ที่มีอายุ ๗๐ ปีขึ้นไปเสี่ยงต่อการหกล้มเพิ่มขึ้นเป็น ๓๒-๔๒% ไม่เพียงเท่านั้นจากสถิติเกี่ยวกับการบาดเจ็บของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ยังพบว่ามียอัตรการเสียชีวิตจากการหกล้มสูงเป็นอันดับ ๒ รองจากการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนอีกด้วย ซึ่งจากข้อมูลสถานการณ์การพลัดตกหกล้มผู้สูงอายุในเขตสุขภาพที่ ๖ พบว่า ผู้สูงอายุเคยหกล้ม ร้อยละ ๒๖.๙ หกล้มในบ้านร้อยละ ๑๕.๖ หกล้มนอกบ้านร้อยละ ๑๑.๗ การหกล้มเป็นปัญหาสำคัญของผู้สูงอายุ ซึ่งปัญหาใหญ่ที่ผู้สูงอายุต้องเผชิญคือ การไม่สามารถใช้ชีวิตตามปกติ และกลายเป็นภาระต่อผู้ดูแล แนวปฏิบัติในการลดการพลัดตกหกล้ม เน้นการจัดการปัจจัยที่มีความเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดการพลัดตกหกล้มมากขึ้น ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในการเดินหรือทรงตัว ควรได้รับการตรวจและแก้ไขอย่างถูกวิธี การให้ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดพลัดตกหกล้ม การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม การออกกำลังกาย ช่วยให้อึดหยุ่นแข็งแรง (Illespie, ๒๐๐๙)

จากสถานการณ์และข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นควรได้รับการแก้ไข โดยหาแนวทางการป้องกันการพลัดตกหกล้มเพื่อใช้เป็นกระบวนการเพิ่มสมรรถนะให้ผู้สูงอายุมีศักยภาพในการดูแลตนเองเพิ่มมากขึ้น และเป็นผลให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพดีขึ้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมอย่างเป็นองค์รวม

๓.๒ บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การหกล้ม เป็นปัญหาสำคัญของผู้สูงอายุเนื่องจากผู้สูงอายุมีการเปลี่ยนแปลงของระบบต่างๆ ของร่างกาย ในทางบกพร่องหรือเสื่อมตามอายุที่มากขึ้น และการมีพยาธิสภาพของโรคเพิ่มขึ้น ในปัจจุบันพบการหกล้มใน ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งปัญหาใหญ่ที่ผู้สูงอายุต้องเผชิญคือ การไม่สามารถใช้ชีวิตตามปกติ และกลายเป็นภาระต่อผู้ดูแล ผู้วิจัยจึงได้จัดทำคู่มือการป้องกันการพลัดตกหกล้ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้ดูแลผู้สูงอายุ

๓.๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เผยแพร่ให้กับเครือข่ายเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน นำไปใช้เป็นแนวทางการป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้สูงอายุ รวมถึงการวางแผนในการดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นไป

๓.๔ ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผู้สูงอายุเขตสุขภาพที่ ๖ มีแนวทางป้องกันตนเองจากการพลัดตกหกล้ม และสถานการณ์การหกล้มของผู้สูงอายุ มีแนวโน้มลดลง

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ^{๖๓๘๗} ผู้ขอรับการคัดเลือก

(นางสาววนิดา ราชมี)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

วันที่ ๑๕ / ก.พ. / ๖๕

หมายเหตุ

๑. เมื่อได้รับอนุมัติตัวบุคคลแล้ว ให้ส่งผลงานประเมินตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ข้างต้น จะเปลี่ยนแปลง ภายหลังไม่ได้

๒. ให้เสนอข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนางานฯ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ไม่เกิน ๓ เรื่อง

๓. รวมไม่เกิน ๑๕ หน้า และให้แนบเอกสารประกอบ (ถ้ามี)